

Mesilaspere bioloogia iseärasused ja sellel tuginevad kevadised mesindusvõtted

Kokkuvõte mesindusloengust Hiiumaal Käinas 14. märtsil 2009.a.

Lektor Marje Riis, lektorileping PR-5-1.5-42

Mesindusloeng toimus Eesti mesindusprogrammi raames, mida toetab Euroopa Liit

Esmasel kokkupuutel mesindusega on vajalik põhjalikult tutvuda mesilaspere bioloogiaga sh. mesilasisenditega. Bioloogiat on vajalik tunda selleks, et mesilaspere hooldamise võtted põhinevad kõik mesilaspere bioloogial, mitte sellel, kuidas teised mesinikud teevad.

Tundes bioloogiat on võimalik teadlikult jälgida mesilaspere arengut ja õigeaegselt kasutada mesilasperes vajalikke hooldusvõtteid, millega on võimalik suunata mesilaspere arengut.

Õigeaegsetest hooldusvõtetest sõltub mesilaspere areng ja sellest omakorda on otseselt sõltuv (mee)toodang ja mesilasperede talvitumine.

Mesilasisendite juures on eelkõige vaja teada nende arengupäevi, mis on aluseks nii mesilasemade väljavahetamisel kui ka pere arengu toetamisel, suunamisel.

Mesilaste välist kehaehitust jälgides teame, et värvuse järgi on võimalik määrata rassi, tiibade jälgimisel tuvastada varroatoosi tagajärjel tekkinud kahjustusi. Teades, et hingamisavad asuvad seljaloogitel on võimalik teadvustada võimalike mürkide kiiret mõju, samuti mesilaspere ja mesilasema lämbumisohtu.

Teades mesilaste seedeelundite ehitust, on võimalik seletada nektari liikumist mee valmistamiseks ja mesilaste enda toiduks. Siseelundkonna tundmine võimaldab teadvustada talvesöödaks jäetava mee kvaliteedi tähtsust.

Talvitumine on periood, kus mesinik ei saa üldjuhul sekkuda ja aidata meie kliimas pikka talveperioodi üle elada (ca 6 kuud). Seetõttu on tähtis teada, kuidas toimub talvekobaras gaasirežiim, kuidas hoitakse vajalikku temperatuuri sõltumata välistemperatuurist ja kuidas ning kui palju kasutatakse talvesööta.

Talvekobara olemust teades on võimalik aimata kobara käitumist, tulenevalt ilmastiku tingimustest ja suurtest temperatuuri kõikumistest. Seda teadmist saab rakendada sügisel mesilasperede koondamisel ja talveks ettevalmistamisel.

Tutvunud töomesilase tarusiseste ja taruväliste töödega, on võimalik mõista, miks peab jälgima seda, et talvituma läheksid bioloogiliselt noored mesilased.

Kõik mesindusvõtted põhinevad mesilaspere bioloogial ja seda on vajalik teada ning omandatud teadmisi rakendada mesilasperede hooldamisel.

Marje Riis